

adjectivi, ceu *Psalm. IX, 5. iudex justitia* i. e. justus, *Psalm. XVIII, 49. vir violentia*, i. e. violentus: *Psalm. XXXI, 3. petra fortitudinis & domus munitio-* num &c. Simul etiam notandum venit, quod affixum, cum nomini regenti apponi nunquam possit, *pag. 116. num. 9. annectatur nomini recto*, licet quoad sensum pertineret ad regens; ceu & h. l. dicendum fuerat: *meus vir pacis* seu pacificus, pro quò dicitur: *vir pacis mea*: similia exempla *Jes. LVI, 7. בית הפלתי* i. e. *domus mea*, *precationum*, (non domus orationis meae; ac si ipse Deus oraret illic, uti quidem nonnulli volunt fabulosi Judaei:) sic *Esib. V, 1. super solio regni suo*, pro super suo solio regio: *Psalm. XV, 1. mons sanctitatis tuus*, & *Psalm. LI, 11. spiritus sanctitatis tuus*, pro: mons & spiritus tuus sanctus. Similis phrasia *Jes. XX, 10. כל אנוש שלומי* *cap. xxxviii, 22. & Obad. vers. 7. אנשי שלומי*. Perhunc autem amicam plerique intelligunt Achitophelam: ut *Vinarienses*; alii Absalomum. *Vatablus* singularem accipit synecdochicè pro plurali. *Muis* per *איש שלומי* amicos, per *edentes panem*, domesticos intelligit. *Judæ Hchar. non debemus hic oblivisci Job. XVIII, 13. 23. XXVI, 23.*

אשר בו (*quò in cò*;) pro, *in quò speravi vel fiduciam posueram*: nimirum pronomini relativo, quando in casu obliquo debet poni, non præfigitur præfixum, sed eidem subjungitur, cum affixo ejus generis, cujus est nomen antecedens; ceu *Genes. I, 11. אשר זרעו בו* *Psalm. XXVI, 10. אשר בידהם* &c.

לחמי (*panem meum edens*;) i. e. consalinus meus, qui mecum & de meò capit cibum. *Panem* enim pro cibo poni in genere, notum in vulgus. Lutherus prius: *der mit mir aß*: postea: *der mein Brodt aß*: ubi significantius adhuc exprimitur perfidi hujus hominis obligatio, quòd non modo socius, sed & beneficiarius fuerit seu alumnus hujus patientis sui evergetæ, de ejus victu sustentatus, &c.

הגרי (*magnificavit contra me calcaneum*;) i. e. instar equi ferocientis, quum subjicere se mihi ac inservire deberet, impetiit me calcibus; ita *Flac. p. 1. Cl. f. 95. Vatablus, Piscator. confer Job. XIII, 18. Verbum הגרי magnificavit, magnificè in altum sublevavit*, h. l. designat insignem perfidi istius nebulonis insolentiam, quâ in altum suos quasi calces sustulit, contumeliosè benefactori insultavit, miserumque Davidem, vel Davidis filium Mesiam, supplantare, penitusque velut proculcare, fuit conatus. De verbò הגרי vide *Psalm. xxxv, 26. xxxviii, 17. Lutherus: tritt mich unter die Füsse. Campensis: sublato pede, velut calce, petebat me. Muis* metaphoram accersit à cursu certantibus, & *Theophylactus* à luctantibus, qui supposito pede alterum supplantant. *Aben Esra & Kimibi* exponunt de contemptu, per neglectam ægroti visitationem ostensò, ubi hostes magnificerant quasi se & suos passus, ne hunc adirent. R. Salomo intelligit *insidias*, adducto textu *Jos. VIII, 13. & posuerunt exercitum ad septentrionem urbis, & ואת עקבו & insidias ejus ad occasum urbis*; adeoque sensus h. l. emergeret: *magnas mihi struxit insidias*. Verùm in textu citatò עקב potius *Extremum rei* notat, quod ex accidente *Insidiantium* tenebat partes; ut proinde durum sit, eundem huc trahere significatum. *Chaldaus: אתרברב עלי לתקמא magnificavit se*

A *contra me astutè. Syrus: עליו והתכבדו* *vehementer fraudavit me. Qui & ipsi videntur respexisse significatum verbi עקב fraudavit, decepit*: verùm de nomine עקב talis acceptio probari vix poterit; quâ de causâ recalcitrantis bestia imaginem hinc omnium convenientissimam arbitramur. Confer *Deuter. XXXII, 15. impingvatus est Israël & recalcitravit* &c.

EXPLICATIO VERSUS XI.

והתה (*sed tu Domine*;) emphaticè hoc pronomine Deum compellat, tacitamque videtur facere antithesin inter perfidiam amicorum, & fidelitatem Dei sui, ad quem etiam unice se convertit, ejusque misericordiam implorat, aversus à crudelitate & fraudulentia hostium, *Vatablus* sumitur adversativè: *Sed, veruntamen*, ceu supra multoties.

והקימו (*erige me*;) nimirum è pulvere contentus omnigenæque egestatis, quorum me abjecerunt furiosi mei supplantatores, calcibus suis cuncta prosternentes. Lutherus prius: *wecke mich auff*: postea melius: *hilff mir auff. Moguntina: richte mich wieder auff.*

B **והשלמה** (*ut rependam ipsis, vel, tunc rependam*;) nimirum ut magistratus, removendo eos ex aula, &c. pro ratione scilicet ac mensurâ incorrigibilis ipsorum malitiæ, ut qui cunctam meam ipsis oblatam gratiam ac favorem adeò scelestè ac pertinaciter excusserunt, & nil nisi mala pro bonis retribuerunt. Facta hæc retributio quoad Mesiam, in excidiò Hierosolymæ, fietque plenè demùm in ultimò judiciò: ita *Höpfnerus*. Imò, cum David Simejo condonaret, Davidis filius tanquam verus Deus, vindictam sibi servabat, *Deut. xxxii, 36. Rom. xii, 19. Psalm. lxxix, 23. cix, 6. Vel retribuam eis bona pro malis, juxta Psalm. xxxv, 13. induebar sacco, &c. Psalm. VII, 5. non retribuui mala &c.*

EXPLICATIO VERSUS XII.

ידעתי (*cognosco & cognoscam* etiam imposteriorum;) præteritum pro tempore præsentis, *pag. 26. cum sub clausulâ subjungat id, quod ex auxiliò divini concessione erat collecturus, nimirum se a Deo diligere instar filii, ubi hosti non fuerit victoria concessa. Ansam ex hoc verbò capit, Muis, ut carmen hoc à convalescente demùm compositum fuisse arbitretur; quamvis & alterum subjungat, si hoc displiceat; videlicet præteritum poni pro futurò; cognoscam &c.*

כי תמצא (*quod diligas me*;) nimirum amore paternò ac intimò, non autem dilectione communi, quâ & alias tuas prosequeris creaturas, vide de hoc verbò *Psalm. I, 2. XL, 9. Opponitur autem hoc sine dubio sarcasmis hostium, quos misero huic, à Dei favore exclusò penitus, objecerunt; sicuti Messia factum novimus, ex Matth. XXVII, 43. confer Psalm. XXII, 9. eripiat eum, si תמצא בך dilexerit eum.*

כי (*quando*;) sic pro adverbio temporis acceptum etiam vidimus hanc particulam, aliàs causalem, *Psalm. xxiii, 4. xxxii, 3. xxxvii, 24.*

יריע (*vociferabitur vel triumphum canet*;) nam aliàs הריע (*à ריע* significat in genere *magnam edere clamorem, sive id fiat voce, sive tubis, v. g. in bellò, 1. Samuel. XVII, 20. Jos. VI, 10. Joël II, 1. Num. X, 7. sive ex luctu vehementiâ dolorisque impatientiâ, Jes. XV, 4. Mich. IV, 9.*